

Een blik in de Hemel

door: Hugo Bouter

‘Micha zei: Daarom, hoor het woord des HEREN. Ik zag de HERE op Zijn troon zitten, terwijl het ganse heer des hemels aan Zijn rechter- en aan Zijn linkerhand stond. En de HERE zeide: wie zal Achab verleiden, zodat hij optrekt en sneuvelt te Ramot in Gilead? De een zei dit en de ander dat. Toen trad er een geest naar voren en stelde zich voor de HERE en zei: ik zal hem verleiden. De HERE vroeg hem: waarmee? Hij antwoordde: ik zal heengaan en een leugengeest worden in de mond van al zijn profeten. Toen zei Hij: gij moet hem verleiden, en gij zult er ook toe in staat zijn; ga heen en doe het. Nu dan, zie, de HERE heeft een leugengeest gegeven in de mond van al deze profeten van u, en de HERE heeft onheil over u besloten’.

1 Koningen 22:19-23

Gods troonzaal

Het belang van dit hoofdstuk uit 1 Koningen wordt wel eens onderschat, denk ik. Het is niet zo’n bekend Schriftgedeelte, maar dat is niet terecht. Het is in feite vergelijkbaar met de eerste hoofdstukken van het boek Job — zeer bekende hoofdstukken — doordat het ons een blik verschaft in de hemel en in de troonzaal van de Almachtige. De rol van de satan en zijn machten wordt eveneens belicht, tot lering en tot waarschuwing voor ons, op wie de einden van de eeuwen zijn gekomen (1 Kor. 10:11).

In het voorgaande hoofdstuk lezen wij dat er nooit iemand is geweest, ‘die zich zó verkocht heeft als Achab om te doen wat kwaad is in de ogen des HEREN, waartoe zijn vrouw Izebel hem heeft aangezet’ (1 Kon. 21:25). Dit is een soort eindconclusie; er was geen hoop op verbetering. Tegen die achtergrond moeten wij dit toneel in de hemelse troonzaal verstaan, waarbij Achab werd uitgeleverd aan de machten van het kwaad. God oefent ook gezag uit over deze machten, over ‘het ganse heer des hemels’ — en het boek Job laat ons zien dat de satan geen stap verder kan gaan dan dat God toelaat. God schakelde ze hier in, nadat Achab de maat van zijn zonden had volgemaakt en in Gods rechtvaardige regering opzijgezet zou worden. Er trad een (boze) geest naar voren en deze stelde zich voor de Here (vs. 21). Niet alle gevallen engelen hebben echter zoveel bewegingsvrijheid, zoals de brief van Judas ons laat zien (Jud.: 6).

Verleiding en valse profetie

God maakte hier dus gebruik van een leugengeest, zoals wij lezen in vers 22 en 23. Deze geest kreeg macht over de hele groep van vierhonderd profeten. Ik ga ervan uit dat dit ‘profeten des Heren’ waren (vgl. vs. 5). De profeten van Baäl waren immers met het zwaard gedood (1 Kon. 19:1). Deze groep van profeten stond echter in dienst van de goddeloze Achab, en daardoor compromitteerden zij zichzelf.

Maar er was gelukkig nog een profeet des Heren. Het was een eenling, die alleen onheil profeteerde over de koning; en daarom haatte Achab hem. Het was Micha, de zoon van Jimla (vs. 8). Micha zocht Gods eer, niet de eer van mensen. Zijn naam betekent: ‘Wie is als Jahweh’. De naam Jimla houdt verband met ‘volheid’, ‘vervullen’. De Here zal Zijn woord vervullen, maar de vraag is of Hij ons hiertoe kan gebruiken. De profeet Micha stond tegenover Sidkia (Zedekia), de zoon van Kenaäna, en een grote groep van vierhonderd profeten die alleen maar gunstig spraken voor koning Achab. Deze valse profeet had echter ook een mooie naam. Sidkia betekent: ‘Mijn gerechtigheid is Jahweh’. Kenaäna betekent waarschijnlijk ‘laagland’. Een mooie naam zegt niet alles. Zelfs een ware gelovige is niet immuun voor misleiding. Wij moeten op onze hoede zijn. Valse profetie werkt aanstekelijk. De vermenging van waarheid en leugen streelt het gehoor. Het zijn de laatste dagen, waarin vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld. Misschien tooien zij zich ook met mooie namen, zoals ‘de heiligen der laatste dagen’. Maar de toetssteen is of zij Jezus Christus als in het vlees gekomen belijden (1 Joh. 4:1-6).

Het claimen van Gods Geest

Misschien moeten wij hier meer denken aan profeten, die profeteren in de trant van: Vrede en veiligheid, en geen gevaar (vgl. Jer. 6:13-14; 1 Thess. 5:3). Het zijn broodetende profeten, die een succes-evangelie prediken. Zij doen mee met de massa, zij bespelen de mensen. Maar wat zij ons voorspiegelen is een fata morgana. Zij beseffen niet dat het oordeel — ook over de afvallige christenheid — voor de deur staat.

Zo ging het ook hier, zoals spoedig zou blijken. Want diezelfde dag sneuvelde Achab in de strijd met de Arameeërs, en zo kwam de koning dood Samaria binnen (vs. 37). Er bleef niets over van de machtsdroom, de eenheidsdroom. Zo zal het ook gaan met de valse kerk, die het Woord van de levende God heeft losgelaten. De profeet Sidkia profileerde zichzelf in dit hoofdstuk als de leider van deze groep profeten, die zich vereenzelvigden met het lot van Achab — tot hun eigen schande, zoals nog diezelfde dag zou blijken. Hij deelde Achabs haat ten opzichte van de ware man Gods. Hij sloeg Micha op de kaak en zei: 'Hoe zou de Geest des HEREN van mij geweken zijn om tot u te

spreken?' (vs. 24). Het is belangrijk om aandacht te schenken aan de claim van deze valse profeet, omdat wij die vandaag de dag ook kunnen horen. De kern ervan is dat men meent te kunnen beschikken over de Geest van God. Zulke mensen beweren dat zij zich bewegen in de stroom van de Geest, zij hebben de zalving van de Geest, zij verrichten wonderen en tekenen, zij hebben een machtige genezingsbediening etc. Het is dezelfde claim die Sidkia had. Maar de Geest van God is vrijmachtig. Hij bindt Zichzelf niet aan mensen die 'misleiden en misleid worden' (2 Tim. 3:13).

Het zag er voor Micha niet zo goed uit. Hij zong niet mee in het koor van de profeten van de koning en daarom werd hij in de gevangenis geworpen. Maar de Here was met hem. Jesaja zegt van de Knecht des Heren: '(...) want Ik wist dat Ik niet beschaamd zou worden. Hij is nabij, die Mij recht verschaft' (Jes. 50:7-9; vgl. Rom. 8:33-34). Dat gold ook voor Micha als dienstknecht van de Here. Nog in de loop van de avond bleek wie er werkelijk een profeet van de Here was.